

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21P/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713214145
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713214145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč, v právnej veci navrhovateľky: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. G. Č.. XX, proti odporcovi: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. XX, za účasti maloletého dieťaťa: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako navrhovateľka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, t a k t o

r o z h o d o l :

I. Manželstvo, ktoré uzatvorila navrhovateľka C. E. a odporca G. E., dňa XX.XX.XXXX E. E., sa rozvádza.

II. Súd schvaľuje dohodu účastníkov o úprave práv a povinností k maloletému G. E. v nasledovnom znení:

Maloletý G. E., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje na obdobie po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke C. E., ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec G. E. sa zaväzuje platiť matke C. E. výživné na maloletého G. E. vo výške 80,- € mesačne, vždy vopred, do 20-teho dňa v mesiaci, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 01.10.2013, navrhovateľka žiadala, aby súd manželstvo účastníkov rozviedol, pretože manželia vzhľadom na dlhodobé rozpory už vyše roka nežijú v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka žiadala, aby súd maloletého G. E. zveril do jej osobnej starostlivosti a odporcu zaviazal platiť na neho výživné vo výške 80,- € mesačne. Účastníci majú aj ďalšieho spoločného syna G. E., ktorý sa narodil 18.11.1995, a je už plnoletý.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, správou kolízneho opatrovníka zo sociálneho prieskumu, listinami založenými v spise a spismi Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/129/2013, 10C/233/2013 a 20P/347/2012.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi manželmi sú dlhodobé rozpory a nedorozumenia, v dôsledku ktorých už vyše roka nežijú v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka býva s maloletým synom G. E. v jednoizbovom byte v P.W. G. Č.. XX. Tento byt je v jej osobnom vlastníctve. Matka je

nezamestnaná, a od 10.03.2011 je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Od štátu dostáva dávku a príspevok v hmotnej núdzi a rodinné prídavky v celkovej sume 225,- € mesačne.

Odporca býva s plnoletým synom G. E. v C., L. A. G. Č.. XX. Býva tam u svojich rodičov, v ich rodinnom dome. Pracuje v spoločnosti C., D..O..M.. E. K., a vykonáva pomocné práce v lese. Zarába v priemere 400,- € mesačne v čistom. Okrem toho si privyrába ako opravár áut a traktorov.

Podľa § 18 Zákona o rodine sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 prvá veta Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 17.01.2014, účastníci zhodne prehlásili, že obnovenie manželských vzťahov do úvahy nepripadá a uzatvorili dohodu o úprave práv a povinností k maloletému synovi tak, že na obdobie po rozvode manželstva bude zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporca bude platiť navrhovateľke výživné na maloletého G. vo výške 80,- € mesačne.

Bolo preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a rozvrátené. Manželstvo neplní svoj spoločenský účel, a od manželov nie je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia. Z týchto dôvodov súd manželstvo rozviedol.

O úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu súd rozhodol na základe dohody účastníkov tak, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporca bude na neho platiť výživné vo výške 80,- € mesačne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Po vyhlásení rozsudku sa prítomní účastníci vzdali práva podať voči nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do 3 mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.